

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 5. aprila

O svojem času smo bili izrekli misel, da bodo radikalci srbski dobivši večino začeli odločnejše postopati v vnanji politiki, da se ne bode več ozirali toliko na kraljeve želje. Skupščina se je jedva sešla in še ni začela delovati in kaj je vse vlada tačas storila, še ne vemo, a čuti se že, da kralj ni več z radikalci zadovoljen, rad bi se jih znebil in poklical na krmilo zopet može, ki bi plesali, kakor bi on jim godel.

Tako se je nam zdelo, ko smo čitali poročilo, kako je kralj vsprejel skupščinarje. Sicer je kralj jako prijazno narodne zastopnike vsprejel. Govoril ni z njimi tako osorno, kakor je pri nekej priložnosti s prejšnjo skupščino, ko je narodne zastopnike bil oštel kakor pastirje. Seveda zato tudi povoda ni imel, ker še delovati začeli niso.

Opominjal je je, da naj se strogo drže tega, kar se je bil lani z njimi dogovoril. V okviru tega dogovora lahko skupščina sklepa, kar hoče, nikakor pa ne bode trpel, da bi skupščina dalje segala. To poudarjanje se nam prav ne dozdeva, kakor bi kralj Milan radikalcem nič prave ne zaupal. S svojo odločnostjo hotel je je strašiti, da bi se ne upali delati proti volji njegovi. Če je to strašenje res kaj uplivalo na zastopnike naroda, bode nas bodočnost poučila.

Omenjal je kralj, da ima radikalna stranka tem večjo odgovornost nasproti domovini in kralju, ker so v skupščini skoro sami radikalci. Najglavnejša naloga jej je urediti finančne zadeve, pa tudi pri tej priliki se more radikalna stranka strogo držati tega, kar se je on z njo dogovoril, predno jo je poklical na vladno krmilo. Tudi v tej zadevi se kralj boji, da ne bi skupščina začela samostojneje postopati in morda celo prereševati preveč prejšnje slabo državno gospodarstvo. Slednje bi tudi utegnili imeti kralju nepovoljen upliv na vnanjo politiko, kajti razkrilo bi, da je slabega finančnega stanja v prvi vrsti krivo približanje Avstriji in Nemčiji, zlasti spekulacije z „Länderbanko“, ki so v tesnej zvezi z vnanjo politiko. Kolikor bolj se je oddaljevala Srbija od Rusije, toliko neugodnejše so bile njene narodnogospodarske razmere.

Govorilo se je, da je baš iz narodnogospodarskih ozirov Srbija bila prisiljena približati se

Avstriji. Od tega zblizanja obetali so si naprednjaki cvetoči narodnogospodarski razvoj dežele obetali si povzdigo srbskega poljedelstva, obrtnosti in zlasti trgovine. Prišlo je pa baš nasprotno. Dobitek imeli so le avstrijski in nemški židovski kapitalisti, srbski narod je pa jel božati vsled velicih davkov, tuje konkurencije in pešanja trgovine, srbska država se je pa približala na kraj bankrota. Umljivo je, da kralj ne želi, da bi se ta stvar mnogo razpravljala, ker je tudi on nekoliko sokriv, če ne največji krivic, ker naprednjaška stranka bila je itak le njegovo slepo orodje.

Potem je kralj poudarjal, da pisava radikalnih listov nasproti inozemstvu njemu ne ugaja. Pripočel je zmerno in pomirljivo postopanje, ker je vsako izzivanje škodljivo deželnim interesom. Kralj ni omenjal ničesar, proti kateri državi mu radikalni listi nepovoljno pišejo. A to je kaj lahko uganiti, kdor razmere le kolikaj pozna. Vsi srbski listi razen naprednjaškega „Videlo“ namreč jako neprijazno pišejo proti Avstriji. Nedavno so nemški listi imeli poročila iz Srbije, da se, kakor se dá iz izjav srbskih listov sklepati, Avstrija na nikogar drugega v Srbiji zanašati ne more, kakor na kralja, vse drugo razen peščice naprednjakov, ki pa nemajo zaslombe v narodu, je sovražno Avstriji. Kralj je potem takem, kar se tiče vnanje politike, v hudej borbi z mišljenjem naroda. Ker je upliv naroda vedno silnejši, ne verjamemo, da bi dolgo mogel se upirati želji naroda.

Koncem govora je kralj hvalil naprednjake, njih zmožnosti in dobro voljo, in izjavil, da ima tudi liberalna stranka dovolj zmožnih in izkušenih mož. S tem je pač hotel le dati razumeti narodnim zastopnikom, če ne bodo postopali, kakor on želi, da bode zopet poklical na krmilo naprednjake ali pa liberalce.

Kraljev govor nam jasno kaže, da so strune mej radikalno stranko in kraljem že precej napete. Kralj že čuti silo stranke, ki ima večino narodovo za seboj. Rad bi jo za časa uklonil svoje volji ali pa odstranil, dokler se preveč ne okrepeča, kajti potem je več ne bode mogel. Odstranil bi jo seveda najrajši, a se prav ne upa, ker ve, da bi se naprednjaki ne mogli obdržati na krmilu, ko bi jih tudi poklical, liberalci se pa še manj ujemajo s

kraljevimi nazori nego radikalci. Vse kaže, da je v Srbiji pričakovati hude borbe mej vladarjem in narodnimi zastopniki. Od izida te borbe je zavisno blagostanje, morda tudi nezavisnost mlade države.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 5. aprila.

V Curihu je izšla knjiga, ki se bavi z **jezičkovnim vprašanjem** v Avstriji. Pisatelj pravi, da je minul čas, ko je avstrijski uradnik mogel shajati samo z nemščino. Da pa bodo mogli Nemci še nadalje opravljati državne službe, priporoča pisatelj, da bi se v vseh nemških srednjih šolah v mešovitih deželah poučeval še drug deželni jezik kot obvezni predmet. Zato naj bi se pa nekoliko skrbilo poučevanje latinščine ali grščine na gimnazijah, francoščine ali angleščine na realkah.

Tudi letos bode vojno ministerstvo od **delegacij** za vojsko nekaj več zahtevalo kakor lani. Zlasti izredne potrebščine bodo večje, ker so nekatere potrebne vastvene naredbe ob meji požrle mnogo denarja. Pa tudi redne potrebščine bodo večje, ker se bode nekoliko pomnožilo število častnikov pri peštvu.

Mej **sedmograškimi** Rumuni vlada velika nezadovoljnost s sedanjimi razmerami onostran Litve. Nikakor se še niso sprijaznili z dualizmom, kakor nam dokazuje pisava njih listov. Tako piše nek rumunski list, da naj reko kar koli madjarski politiki, država je le jedna, četudi je razdeljena v dve polovici in ima vladar dvojni naslov: cesar in kralj. Faktično je pa misel o jedinstvu države jako globoko ukoreninjena v prebivalstvu. Ne le Hrvat in Slovenec govorita o „cesarji“, temveč tudi sedmograški Saksonci, katerih poslanci se vedno upirajo vsakemu slabljenju vezi mej Ogersko in zapadno Avstrijo, pa tudi Rumunec kliče svojega imperatorja in celo madjarski kmet csaszar-ja. Rumunci simpatizujejo za ta vkupnodržavna čuvstva prebivalstva, ker v njih je moč cesarstva.

Ogerski državni zbor se bode v kratkem posvetoval o predlogi o obdačenji špirita. Vsprejel bode gotovo predlogo nespremenjeno, ker njena vsebina jako ugaja Ogrom. Avstrijska vlada bode pa potem morala gledati, da dobi tudi na Dunaji zanjo večino. Ker Ogri ne bodo hoteli dosti prijetjati, udati se bodo morali Poljaki.

Vnanje države.

V Belemgradu izhajajoč „Srbski List“ je izvedel, da se mej **Avstrijo, Srbijo in Bolga-**

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski pisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXV.

(Dalje.)

— Evgenij! vskliknil je nekako s strahom Arkadij: — ali je že dolgo, kar je prišel?

— Ravnokar so prišli in prepovedali so mi naznaniti jih Ani Sergějevni, temveč veleli so naj jih naravnost k vam popeljem.

„Menda se vender ni kaka nesreča pri nas doma prigodila“, pomislil je Arkadij in hitro pletivši po stopnicah najedenkrat odprl dveri. Pogled Bazarova ga je takoj pomiril, dasi bi bolj izvedeno oko gotovo opazilo na kakor poprej energički a upali osobi znamenja notranjega nemira. S prašnim plaščem na rami in s čepico na glavi sedel je na oknici in tudi tedaj ni ustal, ko se mu je vrgel Arkadij z glasnimi vskliki okrog vratu.

— Kako nepričakovano? Kak slučaj! trdil je hodeč po sobi, kakor človek, ki se sam domišljuje

in želi pokazati, da se raduje. — Saj je pri nas vse v redu, vsi so zdravi, ali ne?

— V redu je vse pri vas, a zdravi niso vsi, odgovoril je Bazarov. — A ne boj se, ukaži mi kvasu prinesti, prisedi in poslušaj, kar ti bom povedal z malimi a, upam, dovolj jasnimi besedami.

Arkadij je utihnil, in Bazarov razložil mu je svoj dvoboj s Pavlom Petrovičem. Arkadij se je jako začudil in užalostil, a zdelo se mu ni vredno, da bi to pravil, vprašal je le, če je rana njegovega strica v istini ni nevarna, in dobivši odgovor, da je — jako zanimiva, a ne v medicinskem oziru, — nasmehljaj se je prisiljeno, vender pri srci bilo mu je tesno, in sramoval se je. Bazarov ga je razumel.

— Dà, brate, rekel je, — le glej, kaj to pomenja s fevdalci živeti. Sam postaneš fevdalet in v viteških turnirjih se skušaš. Zdaj se odpravljam k „otcem“, tako je končal Bazarov, — in spotoma zavil sem sèm, da bi ti vse to povedal, rekel bi, če bi se mi ne zdela brezkoristna laž — neumnost. Ne, zavil sem sèm — vrag vedi zakaj! Vidiš, človeku je časih koristno, da se zgrabi za čop in se izruje, kakor redkev iz grêde, to sem storil te dni

... A hotel sem še jedenkrat te videti, kar sem ostavil grêdo, kjer sem vsklil.

— Mislim, da se te besede ne nanašajo na-me, dejal je Arkadij, — mislim, da se nečeš od mene ločiti.

Bazarov pogledal ga je ostro, nekako prodirno.

— Ali bi te to tako užalilo? Meni se zdi, da si se ti že ločil od mene! Tako svež in ličen ... gotovo ti gre delo z Ano Sergějevno odlično izpod rok.

— Kako delo z Ano Sergějevno?

— Ali morebiti nesi radi nje prišel semkaj iz mesta, tiček? Res, kako napredujejo ondu nedeljske šole? Ali menda nesi zaljubljen vanjo? Ti je morebiti prišla doba odpovedi?

— Evgenij, ti veš, da sem vedno bil odkritosrčen proti tebi! Zagotavljam te, prisegam ti, da se motiš!

— Hm! Nova beseda, opomnil je poluglasno Bazarov. — Vender radi tega se ti ni treba ugrevati, vedi, da mi je vse popolnoma jednako. Romantiki bi rekel: jaz čutim, da pričenjajo najini poti na dvoje iti, jaz pa govorim priprosto, da sva drug drugega sita ...

rijo vrše pogajanja, da bi te države sklenile zvezo. Ta list se odločno izreka proti takej politiki. Nam se vest ne zdi prav verjetna, dasi tudi je mogoča. Morda je baš zaradi tega kralj Milan tako odločno se izrekel o vnanji politiki proti skupščinarjem, da bi mu zastopniki naroda ne delali kacic ovir pri sklepanju zveze z Avstrijo. — Kakor „Srbska Nezavisnost“ poroča, je bolgarska vlada zahtevala od srbske, da naj odžene bolgarske emigrante od meje in iz Belegrada v sredo dežele. Zahtevanje bolgarske vlade podpirala je tudi Avstrija. Srbska vlada bode tudi ustregla bolgarskim željam.

Ruski cesar in papež sta baje pritrdila temu, kar sta se dogovorila papežev nuncij in ruski veleposlanik na Dunaji. Rešiti so le še nekatere podrobnosti, pa se bode podpisal konkordat. Rusija bode potem poverila zastopnika pri Vatikanu in bode najbrž zato izbrala Butenjeva, katerega oče je bil za Gregorja XVI. in Pija IX. dalj časa ruski zastopnik pri papežkem stolu.

Rumunski liberalni listi neso zadovoljni z novo vlado in priporočajo zbornični večini, da naj jej odločno nasprotuje. Kralju očitajo, da je napravil državni prevrat, ker ni vzel ministerstva iz zbornične večine. Vlada torej ne bode mogla dolgo shajati s to zbornico. Razpustiti jo bode morala in razpisati nove volitve, pri katerih bode gotovo dobila večino.

Novo francosko ministerstvo čakajo hude borbe. Senat z novo vlado ni prav nič zadovoljen. Ko se je prečitala ministerska izjava v senatu, so skoro vsi senatorji mrmrali, samo štirje so pritrdili in ploskali. V Parizu se že sploh govori, da se novo ministerstvo ne bode dolgo obdržalo. Novi finančni minister Peytral ne ugaja finančnemu svetu. Goblet tudi ni primeren naslednik Flourenssov, kajti nič ni izveden v vnanjih zadevah. Flourens je bil velik prijatelj Rusije in njegov odstop bode kaj slabo uplival na rusko-francoske odnose.

Belgijski kralj bode se baje v kratkem odpeljal v Pariz, da bode skušal dobiti posojilo za kongijsko državo. V Belgiji kongijskih srečk spečati ne morejo, ker po zakonu se na belgijskih borzah ne smejo prodajati neobrestljive tuje srečke. Res, da je kralj belgijski tudi kongijski vladar, a belgijski borzija nci vzlic temu zmatrajo kongijske srečke za tuje.

Novi angleški poslanik pri perzijskem dvoru sir H. Drummond Wolff odide te dni v Tcheran. Imenovanje Wolffovo zmatrajo v Rusiji tako, da hoče Anglija vse sile napeti, da pridobi zopet svoj upliv v Perziji, katerega je bila precej zgubila poslednja leta v korist Rusije. Ruski listi se že bojé, da se bode Angliji njen namen posrečil, ker uplivne osebe v Perziji ne gojé nobenih simpatij za Rusijo, ampak se jej le zategadel kažejo prijazne, ker se je bojé. Če se bode Perzi preverili, da se morejo zanašati na Anglijo, bodo kar začeli prezirati Rusijo.

Abesinci so se jeli baje umikati proti Ghindi in Asmari. Njeguš sam je bil prišel v Ghindo in zaukazal, da naj se vojna umakne. Ker so pa dosedaj bili Italijani kaj slabo poučeni o vsem, kar se godi v Abesiniji, zategadel tudi tej vesti ne pripisujemo preveč važnosti.

Dopisi.

Iz Ribnice na Dolenjskem 3. aprila. [Izv. dop.] Kakor v predpustnem času, tako se je v našem trgu tudi z velikonočnimi prazniki socialno življenje jako oživilo. Dva sijajna večera — na velikonočno nedeljo in ponedeljek — poučila sta nas o tem najprijetnejše. Na velikonočno nedeljo ob 1/2 8. uri zvečer zbrala se je vsa tukajšnja inteligencija v gostilni g. A. Arkota — mej njo pri-

lju bljeni kvartet naš — kakor na vojašk klic. Ni trebalo nikacega povabila, niti prigovarjanja, nego zadostovala je vesela novica, da nameravajo naši pevci napraviti „podoknico“ našemu velečislannemu c. kr. okrajnemu sodniku in deželnemu poslancu gospodu Franu Višnikarju k jutrnjemu godu. Točno ob rečeni uri, na čelu nam naš kvartet, podali smo se z raznobojnimi lampijoni pred sodnikovo stanovanje, kjer se je vršila krasna podoknica, katerej je sledila izvrstna zabava. Kakor bode ta večer ostal v prijetnem spominu vseh udeležencev, tako prijetno nas je presenetil zabavni večer drugega dne, velikonočni ponedeljek, v dvorani g. A. Arko-ta. Tudi v tej zadevi imamo se največ zahvaliti požrtovalni obitelji sodnikov. Dasi je bil program lakonično označen, bila je osečina toliko bolj obširna in zabavna. Ne le, da nas je naš izvrstni kvartet zopet z novimi pesnimi očaral, nastopila sta na novo ženski kvartet in mešani zbor. Mične pesni, njih precizno in fino petje, zvonki in milodoneči glasovi naših pevcev, posebno izvrstno pevanje pesni „Visoko vrh planin“ ženskega kvarteta — napravile so nam preprijetne ure. Ako se v poštrev jemlje, da še ni dolgo, kar sta se ženski kvartet in mešani zbor ustanovila, moramo pač v prvi vrsti zahvalni biti neutrudljivi pridnosti in toliki prijaznosti najbolj izurjenemu članu ženskega kvarteta — gospej notarjevi, ki z veliko spretnostjo ravna s petjem — moramo obema pevskima zboroma največjo zahvalo izreči. Pri tem ni mogoče odreči se želji, da bi oba še v prihodnje tako vrlo napredovala, ter nas šo muogokrat s svojimi pesnimi očarala. Po končanem glavnem delu programa pričel se je ples. Da se je pozno v noč skoro do jutra pridno plesalo, razume se samo ob sebi, kajti plesaželjni mladini take ure le prehitro minejo.

Domače stvari.

— (Preuzvišeni vladika Strossmayer) poslal nam je s prošnjo, da je objavimo, nastopno pismo:

Slavno uredništvo „Slovenskoga Naroda“!

Prigodom svetkovanja zlatne moje mise primio sam najsajajnih dokaza ljubavi i štovanja od drage naše braće Slovenaca, da upravo neznam načina, kako da im se dostojno zahvalim. Občina za občinom žurila se je, da me imenuje častnim svojim občanom; društvo za društvom hitilo je, da me izabere začastnim svojim članom, a prijatelji spet požuriše se, da mi što srdačnije čestitaju moje godovno. Ja im se svima ovim javno i ponajtoplije zahvaljujem i molim ih, neka mi oproste, što im se svakomu posebiče nezahvaljujem, budući mi je to nemoguće radi moga odlaska u Rim.

Bog dragi blagoslovio, štutio i čuvao krasnu našu Sloveniju i čestitu braću našu Slovence! Bog dragi dao, da ona ljubav i onaj vez, koji se je već toliko puta, a osobito ovom sgodom med rodjenom braćom Slovincima i Hrvatima toli nježnim in čvrstim pokazao, nikada neoslabi! Srdcem i dušom jur smo jedni. S Bogom!

Sa bratskom ljubavju

Strossmayer,
biskup.

U Djakovu, dne 3. travnja 1888.

— (Vladika Strossmayer) peljal se je danes popoldne ob 1/2 2. uri skozi Ljubljano. Vest o njegovem potovanju raznesla se je hipoma po mestu in več sto ljudij čakalo je na kolodvoru na prihod vlaka. Vladika bil pri prihodu in odhodu nazdravljen z navdušenimi živio- in slavaklici. Pevci slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ zapeli so mu krasna zbora: „Bratje v kolo se vstopimo“ in „Lepa naša domovina“ in, ko se je Strossmayer na tej presrčnej ovaciji zahvalil, še „Slava mu!“ Mej tisočerimi živio-klici odpeljal nam je vlak slavnega vladiko, ki se je danes zopet prepričal, kako iskreno ga ljubijo in časte Slovenci in kako je naše občinstvo zanj navdušeno.

— (Dr. V. Zarnikov nekrolog) donša tudi „Südsteier. Post“ ter obžaluje izgubo jednega najodločnejših rodoljubov, kateri ostane nepozabljiv tudi Štajerskim Slovincem. Po njegovi inicijativi ustanovila se je čitalnica v Ljutomeru in se je sklical prvi slovenski tabor, na katerem je bil dr. Zarnik najpopularnejši govornik.

— (G. Ivan Resman,) železniški uradnik, znan in spoštovan na Notranjskem po svojem gorečem in dejanskem rodoljubju, ki je zdaj že več let služboval v Ali na Tirolskem, prestavljen je v Nabrežino. Srčno ga pozdravljamo na domačih tleh.

— (G. dr. Josip Gallè,) čegar imenovanje c. kr. državnim pravdnikom pri Ljubljanskem sodišči objavlja „Wiener Ztg.“, služboval je že v Novem mestu pri državnem pravdnistvu. Leta 1884. je bil imenovan svetnikom pri okrožnem sodišči Celjskem, kjer je bil zelo čislán in priljubljen.

— (Za pogorelce na Vinici, v Goleku in Podklanjcem) se nabirajo darovi. G. dež. predsednik v posebnem pozivu razpisuje nabor milih darov, katere bode vsprejemalo dež. predsedništvo in politične okrajne oblasti. Darovi se bodo objavljali v deželnem uradnem listu in pošiljali na dotično mesto.

— (Uspeh volitev v trgovinsko in obrtno zbornico.) Zadnjič smo poročali, da so v trgovinsko zbornico bili izvoljeni prejšnji zbornični svetniki. Danes pa podajemo častitim čitateljem statističke podatke o volitvah, ker upamo, da s tem ustrezemo ne samo občanom in trgovcem, ampak tudi širšemu občinstvu, ki se zanima za trgovinske in obrtniške razmere na Kranjskem. Volilnih razredov je pet. I. Od 522 volilcev, imajočih volilno pravico v I. in II. volilskem razredu trgovskega odseka, došlo je 170 glasovnic, od katerih je bilo 25 neveljavnih, torej veljavnih le 145. Izvoljeni so bili gg. Fran Hren s 145, Ivan Perdán s 141 in Fran Ks. Souvan s 138 glasovi. II. Od 2695 volilcev, imajočih volilno pravico v III. volilskem razredu trgovskega odseka, došlo je 1103 glasovnice. Od teh je bilo neveljavnih 324, torej veljavnih le 779. Izvoljena sta bila gospoda Josip Ribič s 749 in Toma Pavšler s 746 glasovi. III. Od 21 volilcev, imajočih volilno pravico v I. volilskem razredu obrtnega odseka (veliki obrtniki), došlo je 11 glasovnic, ki so vse veljavne. Izvoljen je bil Makso Krenner z 11 glasovi. IV. Od 8734 volilcev, imajočih volilno pravico v II. volilnem razredu obrtnega odseka, došlo je 2984 glasovnic, od katerih je bilo 459 spoznanih za ne-

— Evgenij!...

— Duša moja, to ni nesreča, marsičesar drugega postane človek na svetu sit. Sedaj, mislim, se lahko ločiva. Odkar se tu, sem tako pasje volje, kakor da bi se bil načital Gogoljevih pisem kalužki gubernatorki. Tudi konj nesem dal izpreči.

— Prosim te, to je nemogoče!

— Čemu?

— O sebi niti ne govorim, a popolnoma nespodobno bilo bi to napram Ani Sergějevni, ki te gotovo želi videti.

— No, v tem se motiš.

— Nasprotno, uverjen sem, da imam pravo, rekel je Arkadij. — Čemu bi se hlinil? Če sva že do tega prišla, ali nesi ti sam radi nje sem prišel?

— Morebiti da je res, a ti se vender-le motiš.

Arkadij pa je imel pravo. Ana Sergějevna želela je videti Bazarova in ga je po hišniku k sebi naprosila. Bazarov preoblekel se je predno je šel k njej: pokazalo se je, da je položil svojo novo obleko tako v kovčeg, da jo je imel pri roki.

Odincova ga ni vsprejela v oni sobi, kjer jej tako nepričakovano razkril svojo ljubezen, temveč

v sobi za goste. Ljubeznivo mu je pomolila konce prstov, a lice izražalo jej je nehoté neko prisiljenost.

— Ana Sergějevna, spešil je govoriti Bazarov, — pred vsem moram vas umiriti. Pred vami stoj smrtnik, ki se je že davno izpametoval in se nadeja, da so tudi drugi pozabili njegove neumnosti. Odpotujem za dolgo časa in dasi nesem mehko bitje, nerad bi vender nesel s saboj misel, da se me vi spominate z mrženjem.

Ana Sergějevna vzdihnila je globoko, kakor človek dospevši na visoko goro, in nasmehljaj oživil jej je obraz. Drugič pomolila je Bazarovu roko in mu vrnila njegov stisk.

— „Kdor se prošlega spomni, naj zgubi oko“, pravi pregovor, odgovorila je, — to tembolj, ker sem, odkritosrčno govorjeno, tudi jaz takrat grešila, ako ne s koketarijo, to na drug način. Izkratka: bodiva prijatelja, kakor poprej! Vse so bile sanje, ali ni res? Kdo pa se spomina sanj?

— Kdo se jih spomina? In poleg tega je ljubezen... umeten čut!

Ali res? Jako rada slišim to.

Tako govorila je Ana Sergějevna, in tako je govoril Bazarov; oba sta mislila, da sta govorila

istino. Je-li bila istina, popolna istina v njunih besedah? Tega sam nesta vedela, in tem manj vé pisatelj. Pogovor mej njima pa je bil tak, kakor da bi si drug drugemu popolnoma zaupala.

Ana Sergějevna vprašala je mej drugim Bazarova, kaj je delal pri Kirsanovih. Jedva, da jej ni povedal o svojem dvoboju s Pavlom Petrovičem, a zdržal se je pri misli, da bi ona menila, dà hoče biti zanimiv, in odgovoril jej je, da je ves čas delal.

— Jaz pa, dejala je Ana Sergějevna, — sanjarila sema začetkoma, Bog ve, zakaj, celo na tuje sem se namenila, mislite si! ... Potem mi je to prešlo; vaš prijatelj Arkadij Nikolajič je prišel in jaz povrnila sem se zopet v svoj tir, v svojo pravo ulogo.

— V kako ulogo, dovolite mi, da vem?

— V ulogo tetke, odgojiteljice, matere, imenujte jo kakor hočete. Vender, ali veste, da poprej nesem dobro razumela vašega tesnega prijateljstva z Arkadijem Nikolajičem, zmatrala sem ga precej neznatnega. A sedaj izpoznała sem ga bolje in se prepričala, da je pameten... Glavno pa je, on je mlad, mlad... ne kakor sva midva, Evgenij Vasiljič.

veljavne, torej veljavnih glasovnic je bilo **2525**. Izvoljeni so bili gospodje: Oroslav Dolenc s 2525, Vekoslav Jenko s 2521 Filip Zupančič s 2518, Janko Kersnik s 2514 in Jarnej Žitnik s 2503 glasovi. V. Od 28 volilcev, imajočih volilno pravico v III. volilnem razredu obrtnega odseka, došlo je 18 glasovnic, od katerih je bilo neveljavnih 5, torej veljavnih **13**. Izvoljen je bil Ljudovit Wriesnig z 11 glasovi.

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi v nedeljo dne 8. aprila t. l. v društveni dvorani besedo s plesom. Vspored: 1. Gregorčič: „Znamenje“, deklamacija. 2. A. Nedved: „Ljubezen in spomlad“, poje moški zbor. 3. Mendelssohn Barth.: „Pozdrav“, dvospev, pojeta gg. Razinger in Dečman. 4. A. Foerster: „Naše gore“, poje mešani zbor. 5. Ples. Pri plesu igra privatni okester pod vodstvom gosp. Stiarala. Začetek ob polnoči uri zvečer. Pristop k tej veselici imajo izljučljivo le čl. p. n. društveniki čitalniški. Odbor.

— (Predzrna tatvina.) Dne 28. marca ukradel je neznan tat kočijažu Roku Kralju iz Verdele na trgu Carradori v Trstu pri belem dnevu vola, vrednega 200 gld. Vol bil je uprežen, a to tatu ni motilo. Sprejel je vola in odgnal ga, kam se ne ve.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zboleli: Nobeden. Ozdravel: 1 otrok. Umrli: Nobeden. Ostane še bolnih skupaj 29 oseb.

— (Iz Gradca) Vsled znanih dogodkov in izgrediv pri zadnjem vseučiliškem komersu izgubilo je 7 vseučilišnikov svoj čin kot rezervni častniki.

— (V Žabnici) na Koroškem so imeli veliki teden hude dneve. Potok Suha nanesel je toliko peska in gramoza, da je bila vsa obzidana struga kmalu polna in je voda stopila čez bregove. Po vsej vasi širila se je povodenj in napolnila kleti in stanišča. Vse je hitelo in mašilo vrata in okna do kleti. Ko so naposled prišli cestarji izpod sv. Višarij in prinesli vest, da se je velika zapornica pod sv. Višarijami podrla, zavladal je velik strah in vse je mislilo, da bode Žabnice res konec, kar se že leto dnij tako prorokuje. K sreči pa je dež ponehal in na veliki petek so si ljudje lahko odpočili. Škoda, ki jo je prouzročila voda, je velika ter nov opomin za vlado, naj bi vendar že kaj storila, da se hudourniki pravilno zgradijo in tako, kolikor človeška sila premore, preprečijo nadaljne škode.

— (Kolči ali šibe ameriških trt) se dobivajo na vinarski šoli v Mariboru in sicer od vrst: Vitis riparia, Vitis solonis in Jork Madejra, 1000 po 10 gld., 100 po 1 gld. 20 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 4. aprila. Izvestje Reuterjevo: Zaradi nalezljive bolezni, ki se je pojavila v vasi Kiprulu blizu Burgasa, se je na povelje sultanovo ob vzhodno-rumelijski meji nastavljal vojaški kordon.

Sofija 4. aprila. Izvestje Havasovo: Turški vojaški kordon ob vzhodno-rumelijski meji je neopravičen, ker v Kiprulu ni nobene nalezljive bolezni, ampak samo močvirska mrz-

— Ali je še vedno tako boječ v vaši prisotnosti? vprašal je Bazarov.

— Ali je bil... začela je Ana Sergějeva, a premislivši nekoliko, pristavila je! — sedaj jel je zaupneje z mano govoriti. Prej se me je ogibal. Sicer pa tudi jaz nesem iskala njegove družbe. S Katjo sta sedaj zelo prijatelja.

Bazarov postal je nepotrpežljiv. — „Ženska ne more, da bi se ne hlinila!“ mislil si je. — Pravite, da se vas je ogibal, rekli ste, da se hladnim nasmehom, — a najbrže vam ni bilo skrito, da je bil v vas zaljubljen?

— Kako? Tudi on? vskliknila je Sergějeva nehoté.

— Tudi on, ponovil je Bazarov s slovesnim priklonom. — Ali res tega niste vedeli in sem vam jaz povedal novost?

Ana Sergějeva povesila je očesi. — Motite se, Evgenij Vasiljič.

— Mislim, da ne. A, morebiti ne bi bil smel tega omenjati. „Pa se za naprej ne hlini,“ dostavil je sam pri sebi.

Čemu ne omenjati? Vender jaz mislim, da ste tudi tu preveč pripisovali minljivemu utisu. Zadržanja se mi dozdevati, da radi pretiravate.

— Ne govoriva več o tem Ana Sergějeva!

lica. Zadnja izvestja v „Temps“ so popolnem neresnična. Vlada ne misli na to, da bi proglasila nezavisnost Bolgarske, niti na povrnitev Batenberžana, ker je nemogoča. Nemiri v Ruščuku, potovanje Karavelovo in druge podrobnosti so izmišljene.

Belgrad 4. aprila. Skupščina je proti dosednji navadi za posvetovanje predlog tikačojih se organizacije vojske in pospeševanja narodno-gospodarskih razmer izvolila posebne odseke, ki so se takoj konstituirali.

Pariz 4. aprila. Zbornica danes tretjič volila. Izvoljen je s 168 glasovi Meline zborničnim predsednikom. Clemenceau dobil tudi 168 glasov, Brisson 62 glasov, a za Meline-a bila je odločilna starost. — Senat in zbornica odložena sta do 19. aprila.

Pariz 4. aprila. Raznaša se govorica, da oportunisti pripravljajo interpelacijo o splošni politiki novega kabineta. — Samo radikalni listi odobrujejo v zbornici prečitano izjavo novega ministerstva.

Bukurešt 4. aprila. V zbornici čital je Rosetti ministersko izjavo, katera apeluje na zbornice zaupanje, brez katerega bi vlada ne mogla vladati. V senatu čitala se je ista izjava.

Rim 4. aprila. Kralj in kraljica sta v spremstvu Crispija odpotovala v Florenco.

Berolin 4. aprila. „Reichsanzeiger“ javlja, da je nuncij Galimberti dobil veliki križ rudečega orla v briljantih.

Razne vesti.

* (Slavni Ondříček) koncertuje sedaj v Londonu. Dasi je ob enem z njim v prestolnici ob Themsi tudi prof. Joachim, „kralj vseh godcev“, je vender Ondříčkov uspeh velikansk in kritiki sodijo, da je Ondříček Joachimu že dorastel.

* (Zakaj je princesinja Klementina ostavila Bolgarsko?) Na to vprašanje odgovarja madjarski list „Egyértetés“ tako: Sorodniki so jo k temu prisilili, ker neso dalje mogli gledati, kako ona po nepotrebnem denar trosi, ko vender ni najmanjšega upanja, da bi se princ Ferdinand na prestolu obdržal.

* (Na Ogerskem) bili so pretekle dni silni požari. V Čabi pogorelo je 30 hiš, v Temešvaru streha baron Nikoličeve palače, v Veliki Kikindi pogorelo je 300 hiš, razen tega pa je bilo še drugih požarov in to večinoma v preplavljenih vaseh in trgih. Da so baš preplavljene vasi prizadete tudi po ognji, to ima svoj poseben vzrok. Kakor čitamo v nekaterih listih, je to na Ogerskem sploh navadno, ob velikih povodnjih so ondu tudi požari veliki, ker ljudje, tako vsaj se domneva, sami zažigajo. Videč, da so jim hiše po povodnji poškodovane in da neso več za rabo, zanetijo nekda svoja poslopja, da se tako vsaj nekoliko oškodujejo z zavarovalnino. To da je pravi vzrok silnim požarom.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dajje.)

V prvi vrsti so takozvani cunjarji, kateri, ne da bi plačevali v gotovini, zamenjujejo cunje za sukanec, vsakovrstne trakove, igle, gumbe, naprstnike, pipce, čebulo, česen, pomaranče, limone,

— Čemu ne? rekla je, a sama preobrnila govor na drugo stran. Tesno jej je bilo poleg Bazarova, dasi mu je rekla in sama bila uverjena, da je vse pozabljeno. Govoreč o samih navadnih stvarih in šaleč se z njim, čutila je vender-le majhen strah. Tako se pogovarjajo in smeja jo brezskrbno, meni nič tebi nič, kakor na kopni zemlji; ako pa se naključno le mala nenavadnost, ako se pokaže le majhen znak česa nenavnega, takoj pojavi se na obrazih vseh izraz posebnega nemira, svedočec o vednem prepričanju vedne nevarnosti.

Pogovor Ane Sergějeve z Bazarovom ni trajal dolgo. Jela je postajati zamišljena, odgovarjala je raztreseno ter mu konečno predložila da gresta v dvorano, kjer sta našla kneginjo in Katjo. „Kje pa je Arkadij Nikolajč?“ vprašala je gospodinja in zvedevši, da ga skoro celo uro nihče ni videl, poslala je ponj. Neso ga našli tako hitro, zalezal se je v najoddaljenejši kot na vrtu in oprši brado ob prekrizani roki sedel je zamišljen. Globoke in resne so bile njegove misli, a žalostne ne. Vedel je, da sedi Ana Sergějeva sama z Bazarovom, vender ni čutil ljubosumnosti, kakor poprej, nasprotno, lice žarilo se mu je milo, videti je bilo, kakor da bi se nečemu čudil in radoval in se na nekaj pripravljaj. (Dalje prih.)

smokve, slanike, posodje itd., ali pa vse te stvari prodajajo za gotovino. Ker ti cunjarji romajo od koč do koč in prihajajo tudi iz doline k planinarjem, česar ne more storiti trgovec, stanujoč stalno v svojem kraju, kateri mora nositi vsa državna, deželna, okrajna in občinska bremena, s svojo štacuno na hrbtu in tega tudi storiti ne sme. Tako ti cunjarji, ki ne samo, da prihajajo iz daljnih dežel, ampak celo iz inozemstva, največ iz Italije, silno oškodujejo domače trgovce, ker ima vse te proizvode na prodaj vsak najmanjši kramar. Ako bi taki ljudje, ki prehodijo naše okraje redno vsako leto, morali plačati cunje v gotovini, potem bi mnog goldinar ostal domačemu davkoplačevalcu in ne bi romal iz domačega kraja ali celo iz dežele.

Takozvani krošnjariji, ki se nazivajo „galanterijske kramarje“, kako raznovrstno blago nosijo v svojih krošnjah! Z malimi izjemami imajo zvečine tako blago, katere prodaje vsak kramar na kmetih, n. pr. trakove, sukanec, gumbe, igle, naprstnike, svinčnike, pisna peresa, papir za pisma, pečatni vosek itd., tudi platno in sukno, narejeno perilo, nadalje obutalo, časih tudi koledarje, karte, razne romane, molitvenike in druge knjige in še mnogo drugega.

Mej temi krošnjariji je tudi takih zelo mnogo, ki potujejo z vozom in konji od dežele do dežele, od kraja do kraja, kjer se ustavljajo, ter z raznimi proizvodi zalagajo deželo. Zbirajo krajcarje in goldinarje za svoje slabo blago ter se vračajo v najoddaljenejša kraja, ne da bi naša dežela ali naše občine imele le kaj koristi od tega; obrtniki pa kot davkoplačevalci domači imajo zelo občutno škodo, kajti ti ljudje prihajajo zvečine pred večjimi prazniki ali nedeljami, ko si tudi kramar na kmetih naroči več blaga nego navadno, katero mu potem leži ali se mu celo pokvari.

Pred velikimi prazniki, to je pred božičem veliko nočjo in drugimi prazniki, usujejo se v deželo kot toča ženske iz južnih krajev z vsakovrstnim južnim sadjem in dišečimi koreninami, katere nimajo v to niti obrta, niti pravice, in zopet trpi škodo obrtnik kot davkoplačevalec, ker se tudi on za tako velike praznike preskrbi z južnim sadjem in dišečimi koreninami, ki se lahko spečajo v nadi, da jih bode i zdaj več prodal nego navadno.

Občutno škodo nanašajo kramarjem po deželi tudi tiste žene, katerih možje so nastavljeni na tisti progi, ki vodi po teh krajih in sicer radi tega, ker se smejo trikrat na mesec brezplačno voziti v Kranj, Ljubljano in drugam ter ne samo zase, ampak tudi za svoje sorodnike, in nesorodnike kupujejo živila, to je sladkor, kava itd. in to donesajo domu.

Nadalje so na škodo trgovcem, in sicer v Beli peči in Ratečah one osebe, katere donesajo vsak dan od Trbiških pekov kruha čez mejo in pri tem vsakovrstna druga živila, n. pr. kolonialno blago, meso itd. prebivalcem teh krajev proti neznatni odškodnini. Potemtakem, ker ti peki ne plačujejo niti Kranjski, niti rečenim občinam davščin ali doklad, ne trpita občutne škode samo dežela in občina, temveč tudi kramarji, mesarji in dr., ker ravno te osebe krošnjarijo od hiše do hiše in radi tega ne more noben pek obstati v občini.

Tudi se dogaja čisto, da po teh krajih krošnjarijo Italijani s pisalnimi orodjem, ponujajoč svoje blago ne samo v zasobnih hišah, župnijah in šolah, ampak tudi v c. kr. uradih. Vse to blago imajo tudi kramarji po kmetih, ali ne morejo ravno radi davščin tekmovati s takimi ljudmi.

Najudaneje podpisani upajo, da so s tem precej osvetlili glavne momente, zakaj imajo obrtniki na kmetih občutno škodo, četudi bi še bilo treba pojasniti marsikatero stvar, zakaj trgovci na kmetih ne morejo doseči tistih dohodkov, kakor je to n. pr. bilo mogoče pred železnico. Kje more danes trgovec na kmetih tekmovati z večjo trgovino v mestu? Potrebneje li katera obitelj moke, to idejo večkrat po dve do tri obitelji skupaj in si naročijo neposredno iz parnih mlinov vrečo moke, otrobi in drugih reči ter si to porazdelé potem med seboj. Ti parni mlinci pa dajejo takim osobam moko za isto ceno, za katero jo dobiva trgovec na kmetih, ki mora za to plačevati davek in doklade. In tako je pač tudi z drugimi proizvodi, kakor s sladkorjem, kavo, katere proizvode si naroča skupaj več rodov in ter si jih delé, a kramar doma je samo za to, da prodaje na drobno najneznatnejše blago in da daje na upanje do nedoločenega roka.

Kako pa je z dohodarinskimi obravnavami? Obrtnikom, četudi zaprisežejo svoje izjave, ne verjame se nič, ampak le nepriseženemu zaupnemu možu iz občine, ki potem odločuje o njih blagostanji po svoji volji, odgovarjajoč na vprašanje dotičnega c. kr. finančnega uradnika: da bode N. N. imel v prometu 100 hektolit. vina toliko in toliko hektolitrov piva ali žganja, toliko in toliko kave, moke itd. Po tem, kako je ta komu naklonjen ali nenaklonjen, v takem zmislu odgovarja na vprašanja, ne da bi ta poklicanec bil morda vse leto jedenkrat v hiši dotičnega trgovca, in je radi tega nemogoče, da bi vsaj približen promet pri tem ali onem trgovci mogel izračunati. Podatkom tega nezaprisedenega zaupnega moža, kateri, kakor se je izjavil neki c. kr. finančni nadzornik, ni treba, da bi bil poklican iz občine, ampak lahko tudi iz nekega drugega kraja, veruje se brezpogojno in vsak rekurz proti temu je brezuspešen. (Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-267)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:
 4. aprila:
 Pri Slonu: Prossinagg z Dunaja. — Prašnikar iz
 Kamnika. — Konič iz Loke. — Gogola iz Vrhnike. —
 Hudovernik iz Radovljice. — Lavrič iz Nove vasi.
 Pri Malič: Dürschner, Popper z Dunaja. — Pfe-
 ferer iz Stola. — Maidič iz Mengeša. — Wolmuth iz
 Pulja.
 Pri bavarskem dvoru: Angali, Cignainero iz
 Genova.
 Pri južnem kolodvoru: Drachler iz Grada. —
 Neuman iz Radovljice.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. aprila	7. jutraj	726.6 mm.	4.6° C	sl. szh.	obl.	3.70 mm.
	2. popol.	725.4 mm.	9.4° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	724.7 mm.	7.2° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 7.1°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza
 dne 5 aprila t. l.
 (Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78.15	gld. 78.15
Srebrna renta	80.35	80.50
Zlata renta	110.40	110.40
5% marčna renta	92.90	92.85
Akcije narodne banke	85.9	85.9
Kreditne akcije	272.40	270.70
London	126.55	126.60
Srebro	—	—
Napol.	10.02	10.02 1/2
C. kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.17 1/2	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 40 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	96	80
Ogerska papirna renta 5%	84	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	180
Kreditne srečke	10	—
Rudolfove srečke	120	103
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	214	50

Mladenič,
 ki je dovršil I. gimnazijski razred, želi ustopiti kot učenec
 v kako prodajalnico z manufakturnim blagom v Ljubljani
 ali na dežel. — Kedo? pove upravništvo „Slovenskega
 Naroda“.
 (261-1)

ANA MERJEŠIČ,
 pere in prenareja slamnike
 po novih modah (240-1)
 na Sv. Petra cesti h. št. 13.

Prav dobro (214-3)
dolenjsko vino,
 belo ali rudeče, od leta 1887, po najnižji ceni prodaja
 Cvenkelj v Sevnici.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja
 kristijanska krojačnica in zaloga
 vsakovrstnega sukna ter
narejene obleke.

Cela obleka	za gospode od gld.	8.— naprej.
Salonska	"	20.—
Pomladanska suknja	"	7.50
Hlače	"	1.80
Cela obleka za dečke	"	1.50

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji
 za vsak stan in po poštenih cenah.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Za gostilnico na dobrem kraju išče se
natakar, oziroma natakarica
 v računu.
 Odda se tudi (255-2)
velik vrt v zakup.
 Poizvedbe pri lastniku na Žitnem trgu št. 2.

Ker sem se postaral,
prodam svoje posestvo,
 poleg ceste, jedno četrt ure od postaje Lesce na Gorenj-
 skem. Hiša je v dve nadstropji in je sedaj v njej gostil-
 nica. Poleg hiše je lepo prostorno dvorišče, vodnjak in
 velika staja. Vsa poslopja so trdno narejena. Na vrtu je
 19 in na polji 7 štantov kozolca. Na polji je 60 mladih
 jablan in na vrtu do 200 raznih sadnih dreves, ki rodé
 dosti sadja, v drevesnici pa do 2000 drevesc (preljev),
 hrusk in jabelk, katerih slednje leto prodam kakih dve sto,
 in 40 orchov, debelih kakor roka za pestjo. — Posestvo
 ima 10 oral, za 60 mernikov posetve, dobro zagnojeneh
 njiv, 12 oral travnikov, 7 oral zaraščenega gozda. Nadalje
 so tri lepe kobile in žebe, 6 lepih velicah pisanih krav, 35
 janjcev in 8 prašičov, na staji dosti sena za živino, v
 shrambah dosti žita za družino in za prodaj. — Vse to
 prodam za 5000 gld., posestvo samo brez družega blaga
 pa za 6500 gld. — Kdor želi kupiti, naj se pri meni oglasi.
Janez Gogala,
 vas Hraše na Gorenjskem, pošta in
 železniška postaja Lesce.
 (258-1)

Marijacejske kapljice za želodec,
 izvrstno uplivajoče pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanju sili do jedi,
 slabem želodcu, smrdeli sapi, napenjanju, kislem
 podiranj, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako
 se nareja pesek in plesni ter se nareja prevod
 sleza, pri zlatenici, gnuju in bljuvanju, glavobolji
 (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodcu,
 zapiranj ali zabasanju, preobloženju želodca z
 jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na
 jetrih ali zlati žili. — Cena steklenici z navodi-
 lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.
 Glavno zalogo ima lekar
KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)
 Marijacejske kapljice neso nikakoj tajno sred-
 stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako
 rabiti, ki se pride vseki steklenici.
■ Pristne v skoro vseh lekarnah. ■

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat
 ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stekle-
 nica imeti rdečo zavitek z gorenjo varstveno znamko in z
 navodom, kako rabiti, ki se pride vsaki steklenici, opom-
 niti jo, da mora biti navod tiskan v tiskani H. Gusek-a v Krom-
 erizu.
 Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos.
 Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccarelli. — V Škofji
 Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander
 Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizoli, lekar Berg-
 mann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar
 Jan. Blažek.
 (739-26)

Umrlj so:
 5. aprila: Marija Kolar,
 krčmarja hči, 6 mes., Breg
 št. 2, za krčem. — Filibert
 Pavlin, uradnika sin, 7 let,
 Hrenove ulice št. 9, za vro-
 činsko boleznijo.

V deželnej bolnici:
 31. marca: Jožefa Hriber-
 nik, dekla, 30 let, za ko-
 zami. — Janez Vizjak, lon-
 čar, 67 let, za kapom.
 1. aprila: Kollman —
 Miglar, črevljar, 74 let, za
 starostjo.
 3. aprila: Fran Mirtič,
 ključar, 32 let, za jetiko. —
 Andrej Zajic, gostac, 78 let,
 za starostjo. — Martin Mihelič,
 delavec, 31 let, Amyloide de
 generation.

VIZITNICE
 priporoča
 „NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani.

J. & S. KESSLER v BRNU,
 Ferdinandove ulice št. 7 sn.,
 pošiljata proti poštenu povzetju: (130-6)

Križasto modno blago
 za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm.
 široko, 10 metrov gld. 8.50.

Volnen atlas
 v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10
 metrov gld. 6.50.

Kašmir
 v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10
 metrov gld. 4.50.

BAIGE
 v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10
 metrov gld. 9.50.

Brokatno blago
 v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši
 dessins, 10 metrov gld. 4.—.

CRETON
 za žensko obleko, se sme prati, najnovejši
 vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.

Trinitnik
 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10
 metrov la. gld. 3.50. IIa. gld. 2.80.

Blago za ponočne suknje
 (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, kri-
 žasto, 10 metrov gld. 2.50.

Preginjalna garnitura
 (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa
 gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.

Jute-zastor,
 turški dessins, (2 stranska dela in drape-
 rija), komplet, gld. 2.30.

Posobna preproga,
 jako trajna, 10-11 metrov dolga, — la.
 gld. 6.—, IIa. gld. 3.50.

Prešita posteljna odeja
 iz atlasa gld. 5.50, — iz rouge-a
 gld. 3.—.

Domače platno,
 29 vatlov, kos 1/2, gld. 5.50, — kos 1/4
 gld. 4.20.

King-tkanina,
 30 vatlov, bolje od platna, kos 1/4, gld. 7.50,
 1/2 gld. 5.80.

ŠIFON,
 30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gld. 5.50,
 IIa. gld. 4.50.

Oxford,
 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos la. gld.
 6.50, IIa. gld. 4.50.

Canevas
 za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la.
 gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.

Damastni gradl,
 30 vatlov, kos la. gld. 5.50, IIa. gld.
 5.30.

Mizni prtji,
 platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4
 gld. 2.—, 1/2 gld. 1.—.

Prtiči.
 platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov
 gld. 1.20.

Otirače,
 platnene, z resami, gld. 1.80, s krajci
 gld. 1.20.

Rjuhe,
 brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke,
 1 komad gld. 1.50.

Slamnjače
 iz jute-platna, kompletne, velike, komad
 la. po gld. 1.40, IIa. po 90 kr.

Predposteljna preproga,
 najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gld.
 2.—, iz jute gld. 1.30.

Uzorci
 zastonj in franko.

Kočevsko
 okrajno glavarstvo.
 Zemljepisno-zgodovinski spis.
 Spisala
 Št. Tomšič in Fr. Ivan.
 Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu
 Antonu Lapajnetu, učitelju v Ribnici, in v Narodni
 Tiskarni v Ljubljani po 55 kr., s pošto 5 kr. več.

1200 hektolitrov
 belega, rudečega in popolnem črnega
vina
 iz lastnih vinogradov, plod izvrstnih, zlahtnih trt, iz
 najboljših let 1879, 1885, 1886 in 1887, iz hrvatskih
 in sremskih gor, **proda se po ceni vkupe ali**
pa v večjih množinah pri lastniku na Hr-
vatskem. — Tudi se prodaja
 10 veder
pravega starega žganja,
 po 50 kr. liter. — Na zahtevanje pošljejo se tudi
 uzorci vina in žganja.
 Kaj več pove na ustna ali pismena vprašanja:
 St. pl. Cvietušinski, Graz, Bischofplatz 2,
 I. Stiege, 3. Stock, links. (253-1)

Cvet zoper trganje
 po dr. Maliču a 50 kr.,
 zoper protin ter revmatizem, trganje po
 udih, bolečine v križi ter žvekih, oteklino,
 otrple živce in kite itd. V svojem učinku
 je nepresegljiv in hitro ter radikalno
 zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj
 iz najrazličnejših krogov.
 Prodaja (605-19)
„LEKARNA TRNKOCZY“
 z razen rotovža v Ljubljani.
 Razpošilja se vsak dan po pošti.